

Sygn. akt IV U 810/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2018 r. w S.

odwołania S. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 11 września 2017 r. Nr (...)

w sprawie S. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję w części III i ustala, iż S. K. jest uprawniony do renty rolniczej w części uzupełniającej w pełnej wysokości.

Sygn. akt IV U 810/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.09.2017 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał wnioskodawcy S. K. prawo do renty rolniczej na okres od 7.09.2017 r. do 30.09.2018 r. W części III decyzji część uzupełniająca renty rolniczej została zawieszona w 50% z powodu prowadzenia działalności rolniczej.

Od decyzji tej odwołanie złożył S. K., który wnosił o przyznanie mu prawa do renty rolniczej w pełnej wysokości. Ubezpieczony argumentował, iż nie jest zgodne ze stanem faktycznym prowadzenie przez niego działalności rolniczej. Twierdził również, że stan jego zdrowia nie pozwala mu wykonywać prac w gospodarstwie rolnym.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Pozwany KRUS przytoczył treść art. 28 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r. poz. 277 ze zm.) oraz treść art. 28 ust. 4 tej samej ustawy. W końcowej części uzasadnienia swojego stanowiska procesowego organ rentowy twierdził, że wnioskodawca jest rolnikiem w rozumieniu przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników gdyż jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni ponad 1 ha.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony S. K., urodzony (...), jest właścicielem gruntu rolnego o pow. 1,13 ha fizycznego (k.11 akt KRUS). W dniu 24.05.2017 r. złożył on wniosek do pozwanego organu rentowego o przyznanie mu prawa do renty rolniczej. W postępowaniu orzecznictwym został on uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. W związku z powyższym, przyznano mu prawo do renty rolniczej na mocy decyzji z dnia 11.09.2017 r. na okres jednego roku. W decyzji przyznającej prawo do renty rolniczej, KRUS w pkt III zawiesił w 50 % część uzupełniającą renty, z powodu prowadzenia działalności rolniczej (k. 28 akt KRUS).

Ubezpieczony nie kwestionował daty przyznania prawa do renty rolniczej, a jedynie fakt zawieszenia części uzupełniającej.

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy ustalił, iż S. K. zamieszkuje we wsi P.. Na działce siedliskowej o pow. 11 arów zamieszkuje on z matką w budynku gospodarczym, który został częściowo przystosowany do zamieszkania (k. 8 a. s.). Jego dom uległ spaleni w 2011 r. S. K. utrzymywał się z prac dorywczych, a także w przeszłości uprawiał grunt rolny o pow. 1 ha położony w innej części tej wsi w odległości ponad 2 km od jego miejsca zamieszkania. Od ponad 2,5 roku żadnej działalności rolniczej nie prowadzi. Miał przyznany zasiłek opiekuńczy na matkę w kwocie 530 zł miesięcznie. Ta kwota oraz dochody uzyskiwane z prac dorywczych pozwalały mu na utrzymywanie się. Jest on z zawodu blacharzem-dekarzem. Grunt rolny położony w innej części wsi był uprawiany przez K. M., który uprawiał tam kukurydzę. Ubezpieczony udostępnił ten grunt rolny wymienionemu rolnikowi bez zawierania formalnej umowy dzierżawy. Na swoim siedlisku S. K. nie posiadał żadnych maszyn rolniczych ani też nie posiada żadnej trzody chlewnej ani krów. Na działce siedliskowej jest kawałek łąki (zeznania świadka W. K. sołtysa wsi P. i mieszkającego w pobliżu ubezpieczonego).

W ocenie Sądu Okręgowego, przeprowadzone dowody osobowe dają podstawę do uznania, iż wnioskodawca S. K., pomimo własności gruntu o pow. ponad 1 ha fizyczny, nie prowadzi od kilku lat działalności rolniczej. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków W. K. oraz K. M., a także zeznaniom ubezpieczonego. Zeznania te jednoznacznie wskazują, iż S. K. nie prowadzi działalności rolniczej od kilku lat, w tym w okresie, na który przyznano mu prawo do renty rolniczej. Ubezpieczony w swoich zeznaniach podkreślił, iż ma niesprawną rękę. Fakt stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy uzupełnia ustalenia Sądu, że S. K. w dacie złożenia wniosku o rentę rolniczą nie prowadził działalności rolniczej.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu Okręgowego, należy przyjąć, że wnioskodawca obalił domniemanie prowadzenia działalności rolniczej w rozumieniu art. 28 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Należy wskazać, że o tym, czy emeryt zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą i pracuje w gospodarstwie rolnym. Taki pogląd zaprezentował również Sąd Najwyższy (uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389), a także Sąd Apelacyjny w Lublinie, który w wyroku z 1 sierpnia 2012r. w sprawie III AUa 615/12 (LEX nr 1216343) wskazał, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art.6 pkt 3 ustawy z 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art.28 ust.1 i 3 w związku z ust.4.

Sąd Okręgowy podziela w całości pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w przywołanej uchwale. W związku z tym w odniesieniu do stanu faktycznego sprawy, należało przyjąć, iż wnioskodawca jest uprawniony do renty rolniczej w części uzupełniającej w pełnej wysokości.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc, orzekł jak w sentencji.